

Svend Auken (S):

Socialdemokratiet har fremsat et meget omfattende forslag til omstilling og fornyelse i den offentlige sektor, hvor et af de bærende synspunkter er, at netop demokratisering og decentralisering og fornyelse hører sammen.

Vi går et skridt videre og siger, at brugerne bør have en afgørende indflydelse, altså ikke kun de ansatte, men brugerne af de forskellige offentlige tilbud skal drages ind i billedet. Hele filosofien omkring borgernes rettigheder er netop, at vi udstikker nogle mål, nogle forventninger, nogle overordnede politiske krav, der skal opfyldes, og så overlader vi det i øvrigt til kommuner, amter, institutioner, ansatte, ledelse og brugere i forening at finde den bedst mulige måde i det lokale område og i den lokale situation at nå de fælles mål på.

Pia Kjærsgaard (FP):

Den 27. januar 1992 præsenterede den engelske premierminister, John Major, for anden gang inden for et halvt år en lovpakke om borgernes rettigheder. Det er selvfølgelig morsomt at notere, at Socialdemokratiet i Danmark nu præsenterer en kopi af den engelske lovpakke. Det er morsomt, når man er bekendt med, hvor stor forskel der er på det konservative parti i England og Socialdemokratiet i Danmark. Endnu mere morsomt er det, når politiske observatører siger, at forslagene i England i virkeligheden er gammelt arvegods fra Margaret Thatchers regeringsperiode.

Desværre må man ved gennemlæsning af Socialdemokratiets pakke konstatere, at Socialdemokratiet som sædvanlig ikke har set ordentligt efter, da der blev skrevet af efter den engelske regering.

Naturligvis er Fremskridtspartiet enig i ønsket om, at den offentlige sektor skal fungere langt, langt mere effektivt, end den gør i dag. Til gengæld må vi konstatere, at trods det forhold, at Danmark er det land, der har størst udgifter til den offentlige sektor, får vi ikke så meget ud af den offentlige sektor som de andre lande, vi sammenligner os med.

Derfor er det fornuftigt at rejse debatten om at effektivisere den offentlige sektor og debatten om borgernes forhold til den offentlige sektor. De fleste skatteydere betaler trods alt en meget betragtelig del af deres indkomst i skat, og derfor har skatteyderne naturligvis også

krav på en ordentlig behandling af den offentlige sektor. Denne debat har Fremskridtspartiet rejst gang på gang, siden partiet blev stiftet, og derfor skal Socialdemokratiet bestemt ikke have utak for at rejse den igen. Det er positivt, at Socialdemokratiet nu tør rejse debatten, når det trods alt er Socialdemokratiet, der oprindeligt har skabt den enorme formynder- og bureaukratistat, der lidt pænere kaldes en velfærdsstat.

Den formynderiske velfærdsstat skal der gøres effektivt op med. Dels skal borgerne have deres frihed tilbage, og dels er der simpelt hen ikke råd til at drive denne kolos på lerbædder, hvilket den stigende offentlige gæld også er et vidnesbyrd om. Det positive ved den stigende offentlige gæld er – hvis man overhovedet kan sige noget positivt om det – at den tvinger politikerne til at privatisere, den offentlige sektor skal gøres mindre og ikke større.

I forslaget om borgernes rettigheder hedder det, at der skal gennemføres en finansieringsreform, så kommuner og amtskommuner sikres den nødvendige økonomi til at sikre borgernes rettigheder. På den måde vil Socialdemokratiet altså på ny skabe en udgiftsekspllosion i den offentlige sektor. Finansieringen skal foregå gennem lånefinansiering. Der skal ifølge forslaget gives mulighed for, at kommunerne kan lånefinansiere – og jeg citerer fra bemærkningerne til beslutningsforslag nr. B 45, side 6, 1. sp. nederst:

»... anlægsudgifter i forbindelse med fastholdelse/udbygning af den offentlige service ...«

Socialdemokratiet forsøger at fortælle, at udgifterne ikke vil stige særlig meget af den grund, fordi der skal bruges midler, der allerede udbetales. I Fremskridtspartiet tror vi naturligvis ikke på, at det kan have sin rigtighed. At udgifterne til Socialdemokratiets reformer skulle blive holdt i ro, blot fordi en del af midlerne i forvejen bliver udbetalt til passive foranstaltninger, det skal man se, før man tør tro det.

Selve forslaget indeholder flere målsætninger inden for ældreområdet og hospitalsområdet, som Fremskridtspartiet er meget enig i bør styrkes. Men vi må sige, at disse få positive elementer – og vi mener virkelig, de er positive – mere end opvejes af de negative elementer, som forslaget indeholder. F.eks. skal den of-